

Господ чува и **ИЗБАВЯ**

Събота следобед

За изучаване през седмицата: Псалми 139:1-18; Псалом 121; Псалми 17:8; Матей 23:37; 1 Коринтяни 10:1-4; Евреи 4:15,16.

Стих за запаметяване: „ Праведните извикаха и Господ послуша, и от всичките им беди ги избави “ (Псалми 34:17).

Отново и отново Псалмите подчертават истината, че суверенният Господ, Който е създал и крепи Вселената, се разкрива и като личен Бог, поемащ инициативата и поддържащ връзка със Своя народ.

Бог е близо до Своя народ и до творението Си както на небето, така и на земята (Псалми 73:23,25). Въпреки че Той „е поставил престола Си на небето“ (Псалми 103:19) и „шества по небесата“ (Псалми 67:5 – синодален превод), също е „близо до всички, които Го призовават, до всички, които с истина Го призовават“ (Псалми 145:18). Псалмите неотклонно поддържат истината, че Господ е живият Бог, действащ в полза на онези, които Го призовават (Псалми 55:16-22). Те са толкова изпълнени със смисъл именно защото са вдъхновени от и са адресирани до живия Бог, Който чува и отговаря на молитвите.

Трябва да помним, че правилният отговор на близостта на Господа се състои в живот на вяра в Него и в подчинение на Неговите заповеди. И както често разкрива историята на Израил, нищо по-малко от тази вяра и послушание няма да бъде приемливо за Него.

** Прочете урока от тази седмица, за да се подготвите за съботата, 27 януари.*

Костите ми не се укриха от Тебе

Прочетете Псалми 139:1-18 . Как поетично са описани Божията сила (Псалми 139:1-6), присъствие (Псалми 139:7-12) и благост (Псалми 139:13-18)? Какво ни разкрива Божието величие за Неговите обещания?

Искали ли сте някога да помогнете на някого, но да не сте разполагали с необходимите средства? По същия начин някои хора са се опитвали да ви помогнат, но не са разбирали вашите нужди. За разлика дори от най-любящите и добронамерени хора, Бог познава съвършено както самите нас, така и заобикалящите ни обстоятелства, а има и средствата да ни помогне. Следователно Неговите обещания за помощ и избавление не са плитки баналности, а твърди уверения.

Божието познание за псалмиста е толкова голямо и удивително, че дори утробата на майка му не би могла да го скрие от Бога (Псалми 139:13,15). Божественото познание се отнася до времето (Псалми 139:2), вътрешното същество (Псалми 139:2,4) и пространството (Псалми 139:3) – цялото съществуване на псалмиста. Божието прекрасно познание е резултат от творческото естество на Бога и близостта Му с хората се извява в Неговата грижа за тях.

Тази прекрасна истина, че Бог ни познава отблизо, не бива да ни плаши, а вместо това да ни тласка в ръцете на Исус и към това, което Той е постигнал на кръста за нас. Защото чрез вяра в Исус ни е дадена Неговата праведност, правдата на самия Бог (вж. Римляни 3:5,21).

Божието присъствие е подчертано чрез описанието на Бога като стигащ до „преизподнята“ (sheol , „гроб“) и „тъмнината“

(Псалми 139:8,11,12) – места, които обикновено не са изобразявани като такива, където обитава Бог (Псалми 56:13). Неговото присъствие е описано и като вземащо „крилата на зората“ (изток), за да достигне „най-далечните краища на морето“ (запад) (Псалми 139:9). Това, което предават тези образи, е истината, че няма място във вселената, където да се окажем извън обсега на Бога. Въпреки че не е част от вселената, както смятат някои, Той е близо до всичко, тъй като не само го е създал, но и го поддържа (вж. Евреи 1:3).

Като Такъв, Който знае всичко за нас, Бог може да ни помогне и да ни възстанови. Новото осъзнаване на Неговото величие предизвиква изблик на хваление и подновено доверие от страна на псалмиста. Той приветства божествения контрол като средство, което може да заличи от живота му всичко смуцаващо отношенията му с Бога.

Някои може да намират факта, че Бог знае толкова много за тях, дори най-мрачните им тайни, за доста плашеща мисъл. В такъв случай защо евангелието е единствената ни надежда?

Уверение в Божиата грижа

Прочетете Псалми 40:1-3 ; Псалми 50:15; Псалми 55:22 и Псалом 121 . Как Бог участва в ежедневните ни дела?

Господ се разкрива в Писанието като жив Бог, действащ в полза на онези, които Го призовават.

За псалмиста, „Господ [е] винаги пред мен” (Псалми 16:8). Затова той се доверява на Бога и Го призовава (Псалми 7:1; Псалми 9:10). Господ ще го чуе дори когато той извика от „дълбините“ (Псалми 130:1,2), тоест никое житейско обстоятелство не убягва от Божието суверенно господство. Така викът на псалмиста, в колкото и дълбока криза да е, никога не е лишен от надежда.

Междувременно Псалом 121 възхвалява силата на Създателя в живота на верния човек.

Тази сила включва:

(1) „Той няма да остави да се поклати кракът ти“ (Псалми 121:3). Образът на „крака“ често описва нечий жизнен път (Псалми 66:9; Псалми 119:105, Притчи 3:23). Еврейската дума за липса на „поклащане“ описва сигурността, която Бог дава на света (Псалми 93:1) и на Сион (Псалми 125:1).

(2) Образът на Господа като Пазител на Израил, Който не задрямва и не заспива, подчертава постоянната Му бдителност и готовност да действа в полза на Своите деца (Псалми 121:3,4).

(3) Господ е „твой покров” (Псалми 121:5,6), напомняйки за облачния стълб по време на Изхода (Изход 13:21,22). По

подобен начин Господ осигурява физическа и духовна защита на Своя народ.

(4) Бог е от дясната им страна (Псалми 121:5). Дясната ръка обикновено обозначава по-силната ръка на човека, ръката на действието (Псалми 74:11, Псалми 89:13). Тук псалмистът предава идеята за Божията близост и благоволение (Псалми 16:8; Псалми 109:31; Псалми 110:5).

(5) Божията закрила за Неговия народ е ясно потвърдена в Псалми 121:6-8 . Бог ще пази чедата Си от всяко зло. Нито „слънцето“, нито „луната“ ще ги повреди. Бог ще запази тяхното „излизане“ и „влизане“. Тези поетични фигури подчертават всеобхватната, непрестанна грижа на Бога. Какъв е изводът? Псалмистът се доверява на Божията любяща грижа. Ние, разбира се, трябва да направим същото.

Кои са някои от практичните начини, по които можете по-добре да изпитате реалността на Божията грижа? Как можете да си сътрудничите по-добре с Бога, за да Му позволите да работи във вас и за вас?

Господ е прибежище във време на беда

Прочетете Псалми 17:7-9; Псалми 31:1-3 и Псалми 91:2-7 .
Какво прави псалмистът във време на беда?

Псалмистът се сблъсква с различни видове беди и в тях се обръща към Господа, Който е прибежище във всяка криза. Доверието е съзнателен избор за признаване на Божието господство над живота на човека при всякакви обстоятелства. Ако доверието не действа в беда, то няма да сработи никъде.

Свидетелството на псалмиста: „Ще кажа за Господа: Той е мое прибежище и моя крепост; мой Бог, на Когото уповавам“ (Псалми 91:2), произтича от неговия минал опит с Бога и сега служи за укрепване на вярата му за бъдещето. Псалмистът нарича Бога Всевишен и Всемогъщ (Псалми 91:1,2), спомняйки си превъзходното величие на своя Бог.

Псалмистът също така разказва за сигурността, която човек може да намери в Бога: „тайното място“ („подслон“ или „скривалище“), „сянка“ (Псалми 91:1), „убежище“, „крепост“ (Псалми 91:2), „крила“, „щит“, „закрила“ (Псалми 91:4) и „обиталище“ (Псалми 91:9). Тези образи представляват сигурни убежища в културата на псалмиста. Човек трябва само да си представи непоносимата жар на слънцето в тази част на света, за да оцени сянката, или да си припомни времената на войни в историята на Израил, за да оцени сигурността, осигурена от щита или крепостта.

Прочетете Псалми 17:8 и Матей 23:37 . Какъв образ е използван тук и какво разкрива той?

Една от най-интимните метафори е тази, че ние се намираме „под сянката на крилата Ти“ (Псалми 17:8; Псалми 57:1; Псалми 63:7). Подобно сравнение говори за уют и спокойствие, като загатва за защитата на птицата майка. Господ е сравнен с орел, пазещ малките с крилете си (Изход 19:4; Второзаконие 32:11) и с кокошка, сбираща пиленцата при себе си (Матей 23:37).

Как обаче се справяме с моментите, когато бедствието ни връхлита и сякаш не сме способни да видим закрилата на Господа? Защо тези травми не означават, че Господ не е с нас?

Защитник и Избавител

Прочетете 1 Коринтяни 10:1-4 . Как Павел описва историята на Изхода? Каква духовна поука иска да ни предаде?

Прочетете Псалом 114 . Как тук поетично се описва божественото избавление на израилевия народ от Египет?

Какво поетично описание на Божието чудесно избавление на Неговите чеда от египетско робство е предадено в Псалом 114! В целия Стар Завет и дори в Новия избавлението от Египет се разглежда като символ на Божията сила да спасява Божия народ. В тези стихове от „Посланието към коринтяните“ Павел прави точно това, гледайки на цялата действителна история като на метафора, символ на спасението в Исус Христос.

Псалом 114 описва божественото избавление чрез суверенитета на Бога като Създател на природните стихии – а точно по този начин Той спасява народа Си при Изхода. Морето, река Йордан и планините и хълмовете поетично представят природните и човешките сили, които се изправят по пътя на Израил към Обетованата земя (Второзаконие 1:44; Исус Навин 3:14-17). Но Бог е суверенен над всички тях. Всъщност за много от Божиите деца по всяко време и на всяко място пътят към небесния Йерусалим е изпълнен с опасности. Псалмите ги насърчават да погледнат отвъд хълмовете, към Създателя на небето и земята (Псалми 121:1).

Духът на Псалом 114 присъства и в укротяването на морската буря от страна на Исус и Неговото заявление, че църквата няма от какво да се бои, защото Той е победил света (Матей 8:23-27; Йоан 16:33). Великите Господни дела в полза на Неговия народ трябва да вдъхновят цялата земя да трепери от Неговото присъствие (Псалми 114:7). Треперенето следва да се разбира по-скоро като признание и преклонение, отколкото като ужас (Псалми 96:9; Псалми 99:1). С Бога на своя страна вярващите няма от какво да се страхуват.

Кои са някои от духовните опасности, пред които сме изправени като вярващи, и как можем да се научим да разчитаме на Господната сила като средство за предпазване от поддаването на тези опасности, които са толкова реални за нас днес, колкото са били и за псалмиста?

Помощ от светилището

Прочетете Псалми 3:4; Псалми 14:7; Псалми 20:1-3; Псалми 27:5; Псалми 36:8; Псалми 61:4 и Псалми 68:5,35 . Откъде идва помощта в тези стихове?

Мотивът за духовно и физическо убежище и помощ присъства по специален начин в контекста на светилището. Светилището е място за помощ, безопасност и спасение. То осигурява подслон на бедстващите. Бог защитава сираците и вдовиците и дава сила на народа Си от Своето светилище. Когато „от Сион, съвършенството на красотата, Бог е възсиял“ (Псалми 50:2), Божиите праведни отсъждания биват прогласени и Господното благословение се излива (Псалми 84:4; Псалми 128:5; Псалми 134:3).

Убежището в светилището превъзхожда сигурността, осигурена на всяко друго място в света, защото Бог лично обитава в светилището. Присъствието на Бога, а не само храмът като стабилна сграда, осигурява безопасност. По същия начин, бидейки планината, където обитава Господ, планината Сион превъзхожда другите планини, въпреки че сама по себе си представлява скромен хълм (Псалми 68:15,16; Исаия 2:2).

„ Защото нямаме такъв първосвещеник, който да не може да състрадава с нас в нашите слабости, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак е без грях . Затова нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да придобием милост и да намерим благодат, която да помага в подходящото време ”
(Евреи 4:15,16).

По какви начини тези текстове представляват паралел на казаното от псалмиста за светилището?

Светостта на Божието светилище подтиква псалмиста да признае, че всички хора са грешни и изобщо не заслужават Божието благоволение, и той свидетелства, че освобождението се основава единствено на Божията вярност и благодат (Псалми 143:2,9-12). Нищо в нас не ни дава заслуги пред Бога. Само когато хората са в правилна връзка с Него чрез покаяние и приемане на Божията благодат и опрощение, те могат да молят за Божието уверение за избавление. Службата в светилището представя спасението, разкрито в Исус.

Разширено изучаване: Прочетете главата „Нощ на борба“ от кн. „Патриарси и пророци“ на Елън Уайт. Какво можем да научим от опитността на Яков за силата на настойчивата молитва и безрезервното доверие в Бога?

Псалмите укрепват нашата вяра в Бога – неизменното убежище на тези, които поверяват живота си в Неговите могъщи ръце. „Бог ще извърши велики неща за онези, които Му се доверяват. Причината, поради която изповядващият се за Негов народ няма по-голяма сила, е в това, че се доверява твърде много на собствената си мъдрост, а не дава възможност на Господа да открие силата Си в негова полза. Той ще помогне на Своите вярващи чеда във всяка беда, ако изцяло възложат на Него доверието си и вярно Му се подчиняват“ (Уайт, Е. Патриарси и пророци. Стр. 493 – англ. изд.).

И все пак някои псалми може да представляват сериозно предизвикателство, когато това, което обещават, и настоящото ни положение не съвпадат. В такива моменти просто трябва да се научим да се доверяваме на Божията доброта, най-силно разкрита на кръста.

Освен това понякога някои псалми могат да бъдат използвани за насърчаване на фалшиви надежди. Отговорът на Исус към покварената употреба на Псалми 91:11,12 от страна на Сатана показва, че доверието в Бога не бива да се бърка с изкушаване на Господа (Матей 4:5-7) или самонадеяно искане от Него да направи нещо, което противоречи на волята Му.

„Най-големите победи за Христовата църква или за отделния християнин не са спечелените с талант или с образование, с богатство или с благосклонността на хора. Най-великите победи се спечелват в тайната стаичка за среща с Бога, където сериозната, агонизиращата вяра се хваща за могъщата ръка на Силата“ (Уайт, Е. Патриарси и пророци. Стр. 203 – англ. изд.).

Въпроси за разискване:

- 1. В съботноучилищната си група обсъдете отговора на последния въпрос от частта за вторник относно упованието в Бога сред трудности и когато настъпи кошмарно объркване. Как да го разбирате и как би могло да се случва подобно нещо, като се имат предвид всички прекрасни обещания за Божията защита в Псалмите? Помислете и над това: дали псалмистът, който пише за тези чудесни обещания, не е понасял нещастия или не е знаел за верни хора, които също са страдали?**
- 2. Как можем да развием безрезервно доверие в Бога при всякакви обстоятелства (напр. Псалми 91:14; Псалми 143:8,10; Псалми 145:18-20)? Какво може да ни накара да загубим тази увереност? Защо доверието в Бога в добри времена е от решаващо значение, за да се научим да Му се доверяваме и в лоши такива?**

Тази събота, 27.01.2024 г. , ще се молим за църкви „Стара Загора“ с групите в гр. Раднево, с. Боздуганово, с. Калитиново , с. Ковачево и „Стражица“ с групата в с. Камен.

Разказ

Отговор на молитва в Пърт

От Джо Пеола

Маргарет и съпругът ѝ Левана седели една сутрин в хола си в Пърт, Австралия, след като през нощта се били върнали от пътуване до Папуа Нова Гвинея на разстояние 4500 км от дома им.

Маргарет си мислела за думите на баща си на сбогуване на летището. След като се помолил с нея, той ѝ казал: „Маргарет, Исус идва скоро. Когато пристигнеш в дома си в Пърт, моят Бог ще бъде на вратата ти на следващия ден.“

Недалеч от дома на Маргарет и Левана литературният евангелизатор Джоу Лаинг се молел заедно с няколко приятели в Църквата на адвентистите от седмия ден. Те се молели да срещнат посочени от Бога хора, тъй като се канели да тръгнат из града да разпространяват литература.

След няколко часа Джоу почукала на вратата на дома на Маргарет и Левана. Къщата не изглеждала по-различна от всички останали къщи на тази улица.

Левана отворил вратата и учтиво разгледал готварската книга, която Джоу му показала. Не проявил никакъв интерес към нея. Тогава Джоу му предложила „Великата борба“ на Елън Уайт и започнала да му говори за нея.

Левана разгърнал няколко страници и повикал съпругата си.

„Имаме ли тази книга?“, попитал той.

Маргарет потвърдила, че я притежават. Обърнала се към Джоу и му обяснила, че е бивша адвентистка. Думите едва се отронили от устата ѝ.

„Снощи се върнахме от от Папуа Нова Гвинея – каза тя. – Последното нещо, което моят баща ми каза на летището, бе, че ще се моли Бог да се появи пред къщата ми.“

Денят в Пърт бил много горещ – около 43 градуса, но Джоу усетила студени тръпки по ръцете си. Двете с Маргарет се спогледали развълнувани от начина, по който Бог отговорил на молитвата на бащата на Маргарет.

„Сигурно ще е страхотно да дойда в църквата ви и да разкажа тази история“, възкликнала Маргарет.

„Наистина ще е страхотно“, отвърнала Джоу и двете си разменили телефонните номера.

След няколко седмици Маргарет влязла със сълзи на очи в адвентната църква в Бикли и разказала как Бог е намерил едно загубено и отклонило се агне.

Бог използва една жена и „Великата борба“ в Австралия, за да отговори на усърдните молитви на един баща в Папуа Нова Гвинея.

Присъеденете се към Църквата на адвентистите от седмия ден в масовото разпространяване на „Великата борба“ през 2023 и 2034 г. За повече информация посетете сайта greatcontroversyproject.org или се обърнете към своя пастор.